

FLÜT EĞİTİMİNDE ZİHİNSEL ÇALIŞMA YAPMANIN MOTİVASYON VE TUTUM VE GÖREV PERFORMANSI ÜZERİNE ETKİSİ

MENTAL STUDY ON FLUTE EDUCATION EFFECTS ON MOTIVATION AND ATTITUDE AND TASK PERFORMANCE

Emre Üstün¹

Başvuru Tarihi: 10.12.2018 Yayına Kabul Tarihi: 16.09.2019 DOI: 10.21764/maeuefd.494472
(Araştırma Makalesi)

Özet: Çalgı eğitimi, bireyin zihinsel ve motor yeteneklerini birleştirerek etkili biçimde çalgısının teknik özelliklerini kavrama ve çalma işlemlerini gerçekleştirebilecek duruma getirmektedir. Çalgı eğitiminde yer alan devinimsel hareketlerin oluşturulması, geliştirilmesi ve düzeltilmesi zihinsel süreçlere bağlı olarak meydana gelmektedir. Dolayısıyla flüt eğitimi veren eğitimcilerin planlamaları içerisinde uygulayacakları adımlardan birisi de öğrencilerin bilişsel ve zihinsel becerisini geliştirmek olmalıdır. Bu bağlamda, öğrencilerin çalgılarına karşı motive olma süreci, çalgılarına karşı tutumlarının gelişimi ve amaca uygun çalgı performansının ortaya çıkarılması zihinsel çalışmalarla desteklenerek flüt eğitiminde seviyenin daha yukarıya çıkarılmasını sağlayabilir. Buradan yola çıkarak araştırmada motivasyon, tutum ve görev performansı ölçeklerinden faydalanılarak deneysel yöntem kullanılmıştır. Bu yöntemin “ön test-son test deseni” tercih edilmiştir. Çalışma NHBV Üniversitesi Müzik Bölümünde flüt eğitimi alan 22 öğrenci ile gerçekleştirilmiştir. Yapılan 10 haftalık deney sürecinin ardından grupların puanlamaları t testi kullanılarak sonuçlara ulaşılmıştır. Araştırma sonucunda bireysel çalgı flüt eğitiminde zihinsel çalışma yapmanın motivasyon, tutum ve görev performansı üzerinde pozitif etkiye sahip olduğu tespit edilmiştir.

Anahtar Sözcükler: Çalgı eğitimi, flüt eğitimi, zihinsel çalışma, motivasyon, tutum, görev performansı.

Abstract: Instrument education combines the mental and motor abilities of the individual to effectively comprehend the technical characteristics of the instrument and perform them. The formation, development and correction of the motional movements in the instrument training occur depending on the mental processes. Therefore, one of the steps that the instructors who teach flute education will apply in their planning should be to improve the cognitive and mental skills of the students. In this context, the motivation process of the students, the development of their attitudes towards the instruments and the revealing of the instrument performance suitable for the purpose can be supported by mental studies to increase the level of flute education. From this point of view, experimental method was used by using motivation, attitude and task performance scales. Pre-test-post-test design of this method was preferred. The study was carried out with 22 students who studied flute in the Music Department of NEÜ University. After the 10-week experimental period, the scores of the groups were obtained using the t-test. As a result of the study, it was found that mental work in individual instrument flute education had a positive effect on motivation, attitude and task performance.

Keywords: Instrument education, flute education, mental work, motivation, attitude, performance of the task.

¹ Dr. Öğretim Üyesi Emre ÜSTÜN, NEÜ GSF Müzik ve Sahne Sanatları Bölümü, orcid:0000-0002-0496-1912, emreustun1@hotmail.com

Giriş

Duygu ve düşünceleri birbirine bağlayan sanatın önemli bir kolu olan müzik, öğrenme ve gelişim sürecinde bir bütün olarak ele alınarak eğitim faktörleriyle ön plana çıkmaktadır. “Her toplumun kendine ait öz değerleri, normları, gelenek ve görenekleri, yaşam tarzlarını belirleyen toplum kuralları, inançları, sanatsal ve kültürel değerleri vardır. Eğitim bu noktada devreye girer ve bireyin doğumdan ölümüne kadar, toplumun istek ve beklentilerine uyacak şekilde etkilenmesi ve değiştirilmesi için çaba harcar” (Altun, 2018:479). Bu etki ve değişim içerisinde müzik eğitimi toplumu çağdaştırma, uygarlaştırma ve kültürleştirme işlevleri ile karşımıza çıkar. Günümüzde müzik eğitiminin bireylerin kişilik gelişimine ve sosyalleşmesine katkıda bulunduğu gerçeği giderek daha çok kabul görmektedir. Müzik eğitimi insanın yakın çevresi ile müzik yoluyla ilişki kurabilmesini, toplumsallaşmasını, müziği bilinçli olarak üreten ve tüketen bir birey olmasını sağlar (Özen, 2004).

Okul öncesinden başlayarak yüksek öğretim kurumlarına kadar devam eden müzik eğitimi, bu eğitimi alan bireylerin müziksel yeteneklerini geliştirmeyi amaçlar. Bu yeteneklerin ortaya çıkarılmasında en etkili alanlardan birisi de çalgı eğitimidir. “Çalgı eğitimi müzik eğitiminin alt boyutlarından birini oluşturur ve kendi içinde çeşitli dallara ayrılır” (Uçan, 2001:5). Bu dallardan bireye uygun olan bir çalgının eğitimi ile birey, zihinsel ve motor yeteneklerini birleştirerek etkili biçimde çalgısının teknik özelliklerini kavrama ve çalma işlemlerini gerçekleştirebilecek duruma gelecektir. Bu amaçlar doğrultusunda çalgı eğitimi verilen kurumlarda eğitimcilerin hedefi öğrencilerin çalgısını etkili bir şekilde kullanabilmesi ve geliştirebilmesidir. Bu doğrultuda Özen (2004) çalgı eğitimine ilişkin amaçları ve öğrenci başarısını etkileyen faktörleri şu şekilde sıralamıştır:

- _ Bireye çalgı sevgisini kazandırabilmek,
- _ Özenen müzik eğitimine uzanmak,
- _ Bireyi meslekî müzik eğitimine yönlendirmek,
- _ Çalgı eğitiminin öğrenciler üzerindeki etkilerini araştırmak,
- _ Çalgıların çalınma tekniklerine ilişkin bilgi aktarmak,

- Çalgı öğretimini kolaylaştırıcı ve aşama kaydetmeyi sağlayıcı yöntemler geliştirmek.
- Çalgı eğitiminde çalgı terimlerinin öğrenilmesi ve çalgı çalmada gereken tekniklerin kavranması bilişsel alanı,
- Çalgının sevilmesi, çalmaya ilişkin disiplinli çalışmaya yönelik bir tutum geliştirilmesi ve çalgı çalmaya yaşantıda yer verilmesi duyuşsal alanı,
- Çalgı çalmada iki elin eş güdümünün sağlanması, çalgı çalmada karşılaşılan problemleri çözmeye yönelik davranışların kazanılması, devinişsel alanı,

Öğrenci başarısını etkileyen faktörler ise;

- Çalgı çalmaya istekli olmak,
- Çalgıyı tanımak ve sevmek,
- Zamanı iyi kullanılmak, verilen ödevleri düzenli ve gerektiği biçimde çalışmak,
- Öğretmeniyle iyi iletişim kurmaktır.

Şen ve Çoban (2018) müzik sanatının ifade edilmesinde önemli bir yer tutan çalgı eğitimini, bilişsel, duyuşsal ve devinişsel becerilerin bir bileşkesi olarak hedeflenen amaçların gerçekleştirilmesi doğrultusunda bir eğitim süreci olarak anlatmaktadır. Bu süreçte öğrencilerin, müzik alanına ait pek çok terim ve kavramı tanıyabilmeleri ve çaldıkları eserler üzerinde müziğe ait temel yapıları görerek eserler hakkında yeterli düzeyde bilgi sahibi olabilmeleri amaçlanmaktadır. Bunun yanında çalgı öğretiminin en temel hedeflerinden biri olarak öğrencilerin çalgı çalma becerilerinin geliştirilmesi yoluyla nitelikli seslendirme yapabilmeleri ve etkin performans sergileme deneyimine sahip olabilmeleri beklenmektedir. Bu beklentiler dâhilinde bireyin çalgı çalma becerisini geliştirebilmesi eğitimci tarafından doğru planlanmış çalışmalarla mümkün olacaktır. “Müzik eğitimi yaparken öğretmenler müzik eğitiminin kişilik gelişimi, sosyal gelişim ve duygusal gelişim üzerindeki etkilerini değerlendirmektedirler” (Çilden, 2001, 31). “Müzik öğretim tekniklerinin öğrenilmesi ve alan uygulamalarıyla yetişen müzik eğitimcileri, öğrencilerin bilişsel, duyuşsal ve devinişsel alanlardaki gelişmelerini sağlayan uygulayıcılardır” (Dündar, 2003, 57). Öğrencilerin bu alanlarda gelişim göstermesi doğru

planlama doğrultusunda yapılan çalışmalar ile çalgı eğitimi alan bireylerin istikrarlı bir şekilde çalgı performansının istenilen düzeye taşınmasına olanak sağlayacaktır. Bu süreç çalgı gelişimini ve ders başarısını artırma hedeflerine ulaşılması için önemli bir adım olacaktır. Şendurur (2001) bu gelişim sürecinin önemine şu şekilde değinmiştir; çalgı eğitimi, bireyin davranışında istedik değişiklikleri oluşturma ve bu değişiklikleri beceriye dönüştürme sürecidir. Bu sürecin en etkili şekilde değerlendirilmesi için uygun öğrenme yaşantısının oluşturulması, öğrenme yaşantısının oluşması için ise eğitiminin etkili önlemleri alması, bu önlemleri öğrenme yaşantısı boyunca sürdürmesi, öğrenme yaşantısının dayandığı yöntemleri yeterince bilip uygulamasına bağlıdır. Bir öğrencinin öğrenme gücünü aşan öğretme girişimleri bireyler üzerinde olumsuz etkiler bırakarak onların öğrenme dirençlerini kırabilir. Bunun için öğrenme yaşantısı öğrencilerin mevcut seviyesinden başlamalı ve onun daha ileri seviyeye ulaşmasına yardım etmelidir. Öğrenci geçerli ve verimli öğrenme yöntemlerini buldukça, uygulayıp başarılı oldukça, kendine güveni artacak, yeteneklerine ve kişiliğine güvenecektir. Amaçların gerektirdiği öğrenme, ancak etkili, verimli yöntemlerin seçildiği, uygulandığı zaman gerçekleşebilir. Öğrenmenin gerçekleşmesi için öğrencinin öğrenme yöntemlerini iyi kullanması, öğretmenin önerilerini dikkate alması, bireysel çalışma sürecini en etkili biçimde kullanması önerilmektedir. Bireysel çalışma sürecini etkili kullanabilmek için fiziksel ve ruhsal yönden çalışmaya hazır olmaları, çalışmayı çok istemeleri ve en önemlisi zihinsel olarak kendini tam anlamıyla çalışmaya verebilmeleri gerekmektedir. Bu bağlamda zihinsel hazır oluşluk ve zihinsel çalışma çalgı eğitiminde ön plana çıkmaktadır. Ayrıca öğrencilerin bireysel çalışma sürecini daha verimli kılmaktadır. “Öğrenirken karşılaşılan güçlükler öğrencilerin en çok dile getirdikleri sorunlardandır. Bazı öğrenciler istedikleri halde ders çalışamazken, bazıları çok uzun süreler çalıştığı halde öğrenememekten şikâyet etmektedir. Öte yandan kısa süre çalışarak uzun süre çalışanlar kadar başarılı olan öğrenciler de vardır. Bu örneklerdeki sorunlar büyük ölçüde öğrencilerin etkili öğrenme yöntemlerini kullanamamasından ya da nasıl öğreneceğini bilememesinden kaynaklanmaktadır”(Açıkgöz, 1996, 61). Bu duruma bağlı olarak öğrenme sürecinin önemine Schleuter (1997) şu şekilde değinmiştir; müzik eğitiminin boyutlarından biri olan çalgı eğitiminde çalgıyı öğrenme süreci, çalgıyı çalma becerisini gösterebilmek için bir takım becerilerin sistematik olarak kazanılmasından oluşmaktadır (Özmenteş, 2008). Başarılı bir çalgı eğitiminin gerçekleşmesi için çalgı çalışma süresinin öğrenci tarafından en etkili şekilde geçirilmesi, bununla birlikte, çalgı eğitiminde etkili çalışma ve öğrenme taktikleri, öğrenci başarısının gelişiminin ve çalışma sürecinin tüm

aşamalarının, öğrencinin kendi denetiminde gerçekleşmesi gibi konuların çalgı eğitimcileri tarafından önemle ele alınması gerekmektedir. Çalgı çalışma, çalgı becerisinin gelişiminde en temel eylem olarak görülmektedir (Wagner, 1975; Rosenthal, 1984; Wolfe, 1984; Barry, 1992). Bu bağlamda çalgı çalışma, öğrencinin çalgısı ile saatler geçirecek tekrarlar yaptığı bir süreç olarak görülmemeli ve çalgı öğretmenleri çalışma ve bağımsız öğrenme konularında öğrencilerini yetiştirmelidirler. Yine konuyla ilgili olarak Weidenbach (1996) çalgı çalışmanın her gün yapılan bir rutinden ibaret olmadığını, kişiye özel bir takım taktikler ve bilinçli çalışmanın gerçekleştirilmesi gerektiğinin altını çizmiştir. Buna bağlı olarak bilinçli çalışma belli bir program içerisinde bir bütün olarak görülmelidir. Çünkü insanların duyguları, düşünceleri ve fiziki yapıları bir bütündür. Bu öğelerin herhangi birindeki bir değişiklik diğer tüm öğeleri etkileyebilmektedir (Sever ve Çilden, 2012).

Çalgı eğitiminde yer alan devinişsel hareketlerin de oluşturulması, geliştirilmesi ve düzeltilmesi zihinsel süreçlere bağlı olarak meydana gelmektedir (Sever ve Çilden, 2012). Zihinsel sürecin bu bütünlük içerisinde işleyişine Senemoğlu, (2007; 265-269) şu şekilde değinmiştir; “öğrenmenin bilişsel gerçekleşmesinde ilk olarak, duyu organlarına gelen fiziksel uyarıcılar duyuşsal kayıt yoluyla sinir sistemine girer. Duyuşsal kayıta orijinal uyarıcıyı temsil eden bilgi, kısa süreli belleğe aktararak zihinsel tekrar yolu ile kodlanıp istenildiği zaman tekrar hatırlanmak üzere uzun süreli belleğe gönderilir” (Şen ve Çoban, 2018). Bilginin kalıcı hale getirilerek yeni bilgilerin inşa edilebilmesi için bireyin yeni bilgileri mevcut bilgileriyle karşılaştırması ve yeni bilgilerle mevcut bilgiler arasında gerekli bağlantıları kurması gerekir. Bu işlemlerin gerçekleşmesi doğal olarak beyin tarafından sağlanır (Balım, Evrekli ve Aydın, 2006;2). Hızlı ve kalıcı öğrenmenin gerçekleşebilmesi ise beynin her iki yarım küresinin koordineli bir biçimde kullanılmasına bağlıdır (Uluorta ve Atabek, 2003;300). Geleneksel öğretim yöntemleri beynin doğal öğrenme sürecini göz ardı etmekte ve öğrencinin bilgiyi ezberlemesine neden olmaktadır. Öğrenme stratejileri ile gerçekleştirilen öğretim yoluyla öğrencilerin bilgilerini yapılandırarak anlamlı bir şekilde öğrenmeleri sağlanabilir (Demirel, Erdem, Koç, Köksal ve Şendoğdu, 2002;125). Bu düşünce ve davranışlar, öğrenenlerin yeni bilgiyi seçmelerinde, sahiplenmelerinde, organize etmelerinde ve yapılandırmalarında yarar sağlar (Weinstein ve Mayer, 1986;315). Bu beklentilerin karşılanması noktasında çalgı eğitiminin gelişimini ve müziksel becerileri kazandırmayı amaçlayan flüt eğitiminde zihinsel çalışma, öğrencilerin müziği bir bütün olarak görebilmelerini, bilişsel ve devinişsel davranışlarına aktarma sürecinde etkili bir öğretim yöntemi

olarak karşımıza çıkar. Bu iki beceri bir arada kullanılarak ortaya çıkarılmak istenilen süreçte ezbere dayalı sistemin aksine zihinsel anlamda ilerleme kaydedilmesi planlanarak çalışılacak zihinsel çalışmalarla ortaya çıkacaktır. Dolayısıyla flüt eğitimi veren eğitimcilerinin planlamaları içerisinde uygulayacakları adımlardan birisi de öğrencilerin bilişsel ve zihinsel becerisini geliştirmek olmalıdır.

Öğrenmenin gerçekleşmesinde alınan bilgiyi hızlı bir şekilde zihne aktarmak ve kalıcı bırakmak müzik eğitimi alan tüm bireylerde olması gereken, müzikal becerileri ve performansı olumlu yönde etkileyen bir süreçtir. Bu durumun gelişmesi belli bir disiplin ve zamanın etkili kullanılması ile gerçekleşir. Öğrenmenin zihinde kalıcı olması açısından yapılan zihinsel çalışmaların düzenli ve belli zaman aralıklarında tekrar edilmesi gerekmektedir. Gökbudak (2003:560) çalışmasında Lewis (1996) ın çalgı eğitiminde zaman faktörünün önemine şu şekilde değindiğini belirtmiştir; 24 saat içerisinde yapılan pratiğin maksimum öğrenmeyi sağladığı ve öğrenme oranının yaklaşık %90na ulaştığını belirtmiştir. Ayrıca, 48 saate kadar yapılmayan pratikte öğrenme oranının çok düştüğünü ve 72 saate kadar yapılmayan pratikte ise öğrenmenin kesinlikle sıfır olduğunu ve öğrenilen şeylerin yalnızca hafızada kaldığını belirtmektedir. Buradan da anlaşıldığı gibi ders dışında kalan çalışmalar daha fazla zaman almakta ve gelişme için son derece önem kazanmaktadır. Pancaroğlu (2006)'na göre ise çalgı çalışma zamanının büyük bir kısmı parmak çalışmalarına ayrılır ve bazı durumlarda bu çalışma sadece notaları öğrenmek için yapılmış gereksiz tekrarlama ile sonuçlanır. Bu bağlamda zihinsel çalışmaların amacı, öğrencileri bu gereksiz tekrardan kurtarmak ve çalışmalarında olumlu yönde bir fark yaratmaktır. Bu olumlu fark öğrencilerin çalgı performansının yükselmesinde, işitsel, görsel, devinsel ve algısal olarak bir döngü içerisinde karşımıza çıkar. Zihinsel anlamda yapılan çalışmalar Sever (2011)'e göre üçlü bir döngü içerisinde oluşur. Sever (2011) bu döngüyle ilgili olarak tüm öğrenme alanlarında olduğu gibi müzikte de bilgilerin duyu organları aracılığıyla çevreden alındığını belirtmiştir. Bu açıdan bakıldığında müziği duyarız, notaları ve çalgımızı görürüz ve çalgımıza dokunuruz. Müziksel bellek ile görsel, işitsel ve devinduyumsal algı kanalları zihinsel çalışmalar içerisinde de karşımıza çıkmaktadır. Zihinsel çalışmalar sırasında her bir duyu kanalına ilişkin ayrı çalışma yapılabildiği gibi birleştirilerek de uygulama yapılabilir. Zihinsel çalışmaların temelinde zihinsel hatırlama, fiziksel çalışma ve zihinsel yansıtımdan oluşan üçlü bir döngü bulunmaktadır. Zihinsel hatırlama geçmiş performansın zihinde yeniden oluşturulmasıdır. Böylece bir önceki çalışmada yapılan hatalar ya da doğrular gözden geçirilmiş

olur. Zihinsel yansıtma ise hatırlamanın tersine fiziksel çalışma öncesinde ideal performansı oluşturma amacıyla yapılan, fiziksel çalışmaya geçildiğinde de tam olarak başarılmak istenen davranışların oluşturulmasını amaçlayan süreçtir. Günlük çalışma düzeninde zihinsel yansıtma, fiziksel çalışma ve zihinsel hatırlama sırasıyla bir döngü halinde kullanılır (Freytmuth, 1999:51). Çalgıların teknik özelliklerine göre devinişsel davranışlar ve dolayısıyla zihinsel çalışma planı değişebilmektedir. Çalgısal bellek bir müzik eserinin öğrenilmesinde ve ezberlenmesinde, çalınan çalgının özelliklerine göre değişen parmak numarası, el pozisyonları gibi boyutlara ilişkin bilişsel ve devinişsel bilgileri zihinde yöneten bellek türüdür (Sever ve Çilden, 2012). Zihinsel çalışmaların belli bir düzen içerisinde uygulanması, zihinsel belleğin gelişimini, zihinsel belleğin gelişimi bilişsel, devinişsel ve algısal gelişim sürecini, bu sürecin gelişimi ise öğrencilerin çalgılarına karşı motivasyon, tutum ve performans gelişimini ortaya çıkaracaktır. Bu anlamda öğrencilerin çalgılarına karşı motive olma süreci, çalgılarına karşı tutumlarının gelişimi ve amaca uygun çalgı performansının ortaya çıkarılması zihinsel çalışmalarla desteklenerek flüt eğitiminde seviyenin daha yukarıya çıkarılmasını sağlayabilir.

Flüt eğitimi için önemli birer faktör olduğu düşünülen motivasyon tutum ve görev performansı terimlerini Özsoy (2014) şu şekilde açıklamıştır; motivasyon; insanların çeşitli ihtiyaçlarını karşılamak ve doyuma ulaşmak için kendilerini hedefe götürecek davranışlarda bulunmalarını sağlayan dinamik bir süreçtir (Akt: Dizdar, 2009:8). Motivasyon; istekleri, arzuları, ihtiyaçları, dürtüleri ve ilgileri kapsamaktadır (Koçel, 2011:619) ve insanların istek ve ihtiyaçlarının tatmin edilmesiyle ilgilidir (Jay, 2000, s.22). İhtiyaçların karşılanması yönünden önemli bir ilke de bireydeki denge durumudur. İnsan, psikolojik ve fizyolojik yapısı ile bir bütündür. Bu yapının temelinde de bir denge yer almaktadır. Organizmanın herhangi bir ihtiyacı olduğunda denge bozulmaktadır. Bu dengenin yeniden sağlanması için ihtiyacın karşılanarak tatmin edilmesi gereklidir (Fındıkcı, 1999:376). Bu yüzden motivasyon, fizyolojik ya da psikolojik gereksinmenin etkisiyle başlayan bir süreçtir. Bu gereksinme organizmayı harekete geçirici bir nitelik taşımakta ve amaca, doyuma ulaşıldığında sona ermektedir (Tınaz, 2005:8). Tutum kavramı bireyin diğer insanlar, nesnelere ve düşüncelerine yönelik değerlendirmeleri olarak adlandırılmaktadır (Akert, Aronson ve Wilson, 2012). Cüceloğlu (1996) tutumu, “oldukça organize olmuş uzun süreli duygu, inanç ve davranış eğilimi” şeklinde tanımlamaktadır. Görev performansı ise bireyin girdi olarak kullandığı bilişsel, devinimsel ve duyuşsal gücünü, içinde bulunduğu ortamda kullanmasıyla elde ettiği çıktılardır. Bireyin performansının amacına uygun

ve gereksinimlerini karşılıyor ise performansı da nitelik ve nicelik yönünden uygun düzeydedir (Başaran, 1991:33). Bu bağlamda bireyin süreci ve gerekli malzemeleri kullanarak katkı sağlayan eylemleri gerçekleştirmesi ve bunun sonucunda oluşan verimli etkinliklerdir (Borman ve Motowidlo, 1997).

Bu açıklamalardan da yola çıkarak zihinsel çalışma uygulamalarının çalgı eğitiminde çalgı ve derse karşı motivasyon, tutum ve verimli performans oluşturma süreçlerinde önem arz ettiği düşünülmektedir. Zihinsel çalışma becerisinin kazandırılmasıyla öğrenciler çalgı eğitimi sürecinde karşılaşacağı problemleri daha rahat çözümlyerek ders içi ve ders dışı çalışma sürecinde öğrenme isteği ve çalgıya karşı motivasyonu artmış olacaktır. Bu eğitiminin sistemli ve programlı bir şekilde planlanarak uygulanması ile çalgı eğitimi adına hedeflenen amaçlar gerçekleşecektir. Öğrencilerin sabırlı bir şekilde ve sistemli olarak zihinsel çalışmalarını uygulaması bu becerilerini her geçen gün daha iyi bir seviyeye getirecek ve çalgılarını etüt, eser çalışmalarında daha rahat kullanmalarına olanak sağlayacaktır. Deşifre yeteneğini kazanabilme ve doğru ritimle çalmayı öğrenme becerisinin gelişimiyle beraber öğrenciler eser ve etütlerini daha rahat çözümlyerek repertuarlarını geliştirebilir ve flüt eğitimi sürecinde hedeflenen basamaklara rahatlıkla ulaşabilirler. Bu tanımlamalardan yola çıkarak, flüt eğitimi alan öğrencilerin motivasyon, tutum ve görev performansında hedeflenen düzeye erişimi, birçok problemin oluşmasını engelleyerek gelişim sürecini ileri bir seviyeye taşıyıp, flüt eğitiminin etkililiğini ortaya çıkaracağı düşünülmektedir. Bireysel çalgı flüt eğitimi derslerinde etkili bir flüt eğitimi ile öğrencilerin müziksel algılama yeteneği, müzik yaşamı, derse ve çalgılarına karşı olan motivasyonları, tutumları ve görev performansı durumlarını kontrol edebilme yetileri geliştirilmeli ve bu sürecin devamı sağlamalıdır. Bu sayede daha sağlıklı bir eğitim süreci geçirilerek, başarılı bireyler yetiştirmede de önemli bir adım atılmış olur. Bu önemli adım ile öğrencilerin flüt eğitimi sürecinde ders ve çalgılarına karşı motivasyonları, tutumları ve görev performansı durumlarında gelişim göstereceği düşünülmektedir.

Problem Cümlesi

Flüt eğitiminde çalgının gelişim sürecinin önemini ortaya koyan tüm bu anlatılanlar çerçevesinde çalışmanın problem cümlesi, “Flüt eğitiminde zihinsel çalışma yapmanın motivasyon ve tutum, görev performansı üzerine etkisi nedir?” şeklinde oluşturulmuştur.

Alt problemler

Flüt eğitiminde zihinsel çalışma yapmanın motivasyon ve tutum üzerine etkisi nedir?

Flüt eğitiminde zihinsel çalışma yapmanın görev performansı üzerine etkisi nedir?

Araştırmanın Amacı

Araştırmanın amacı; müzik bölümlerinde eğitim alan bireysel çalgı flüt öğrencilerinin zihinsel çalışma yapmayı ders içi ve dershışı çalışmalarında aktif şekilde kullanmalarıyla motivasyon tutum ve görev performansı üzerine etkilerini ortaya çıkarmaktır.

Sınırlılıklar

Bu araştırma;

1. Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Müzik ve Sahne Sanatları Bölümü 2017-2018 eğitim öğretim yılı flüt eğitimi alan öğrenciler,
2. Öğrencilerin çalgılarına karşı motivasyon ve tutum, görev performanslarını belirlemek amacıyla kullanılan ölçekler,
3. Çalışmaya ilişkin yapılan gözlemler,
4. Literatür taraması sonucu ulaşılan kaynaklar,

ile sınırlı tutulmuştur.

Yöntem

Araştırmanın bu bölümünde izlenen bilimsel yönleme, araştırmanın modeli, evren ve örnekleme, veri toplama araçları, geçerlik ve güvenilirlik çalışmaları ve verilerin analizi hakkında bilgilere yer verilmektedir. Gerçeğin farklı yönlerini ve oluşumlarını öğrenebilmek için araştırmacı, araştırdığı

olay ve olguya ilişkin farklı bakış açıları, farklı anlamları, farklı göstergeleri ve kaynakları ortaya çıkarmalıdır (Yıldırım & Şimşek, 2005). Araştırmada izlenen yöntem deneysel, toplanan veriler ise niteliği açısından betimsel bir çalışmadır. “Bu tür analizde amaç, elde edilen bulguları düzenlenmiş ve yorumlanmış bir biçimde okuyucuya sunmaktır” (Yıldırım Şimşek, 2006:224). “Geniş bir evrende, evrenle ilgili genel bir yargıya varmak amacı ile evrenin tamamı ya da ondan alınacak bir grup, örnek ya da örneklem üzerinde yapılan tarama düzenlemeleridir” (Karasar, 2008:79). Değişkenler arasındaki neden-sonuç ilişkilerini ortaya çıkarma amacıyla uygulanan araştırma deseni deneysel desen olarak adlandırılır. Bu çalışmada, biri deney grubu, diğeri kontrol grubu olarak araştırmanın deneysel grupları oluşturulmuş ve öntest son test modeli uygulanarak, her iki gruba da çalışma öncesi ve sonrası aynı testler uygulanmıştır. Öntest-sontest kontrol gruplu desende, aynı denekler üzerinde ölçüm yapıldığından hata terimi daha düşük olacaktır (Büyüköztürk, 2001).

Evren ve Örneklem

Araştırmanın evrenini güzel sanatlar fakültelerinin müzik bölümlerinde bireysel çalgı flüt eğitimi alan öğrenciler, örneklemi ise, Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Müzik ve Sahne Sanatları Bölümü bireysel çalgı flüt eğitimi almakta olan öğrenciler oluşturmaktadır.

Araştırma Grubu

Araştırma grubu 2017-2018 eğitim öğretim yılı içerisinde bireysel çalgı flüt eğitimi alan 22 öğrenci ile oluşturulmuştur. 22 öğrenciden oluşan deney ve kontrol grubunun benzer ve dengeli olması açısından öğrencilerin not ortalamaları, düzenli derse katılımları, teknik ve ton anlamında çalgılarına hâkim olmaları, etüt ve eser bazında uygun seviyede olmaları, güzel sanatlar ve spor lisesi çıkışlı olma durumları göz önünde bulundurulmuştur. Öğrencilerin sınıf düzeyi, başarı düzeyi, seviyesi, teknik düzeyi ve kişisel gelişimleri grupların oluşumunda incelenmiştir. 1, 2, 3. ve 4. sınıf öğrencilerine eşit sayıda gruplandırılmış olup 11 öğrenci deney, 11 öğrenci kontrol grubuna atanmıştır.

Araştırmanın Deneysel Deseni

Araştırmada, literatür taramasının ardından deneysel sürece geçilmiştir. Araştırmada öntest-sontest kontrol gruplu deneysel desen kullanılmıştır. Bu modelde yansız atama ile oluşturulmuş iki grup bulunur ve bunlardan biri deney diğeri kontrol grubu olarak kullanılır. Her iki grupta da deney öncesi ve deney sonrası ölçümler yapılır (Karasar, 2009, 97). Bu bağlamda deneysel sürecin başında deney ve kontrol grubu oluşturulmuştur. Bu oluşumun ardından öğrencilerin 10 haftalık eğitim süreci içerisinde seviyelerine uygun olarak devam edecekleri etütler belirlenmiştir. Bu bağlamda öğrencilerin seviyeleri göz önünde tutularak zihinsel anlamda çalışmalar belirlenmiştir. Deney grubunda bulunan her bir öğrenci için zihinsel eğitim süreci içerisinde çalgı eğitiminin temeli olan aralık, dizi ve arpej çalışmalarına yer verilmiştir. Bu süreç içerisinde kontrol grubu öğrencileri ile aynı çalışmalar seviyelerine uygun etüt kitaplarıyla birlikte çalışılmıştır. Bu açıdan Taffanel Gaubert (Methode Complete de Flute) ve Gariboldi (Etude Complete des Gammes) flüt etüt kitaplarından yararlanılmıştır. Deneysel çalışma öncesi güvenilirliği sağlanmış olan motivasyon tutum ve görev performansı ölçeği ön test olarak her iki gruba da uygulanmıştır. Ön test sonrası 10 haftalık eğitim süreci uygulanmış bu süreç içerisinde kontrol grubu öğrencilerine zihinsel çalışma anlamında hiçbir müdahalede bulunulmamıştır. Deney grubu için ilk haftadan 10. haftaya kadar olan süreçte herhangi bir etüte ya da görsel anlamda hiçbir notaya bağlı kalmaksızın dizi, aralık ve arpej çalışmalarına yer verilmiştir. Bu anlamda ilk haftadan 10. haftaya kadar kolaydan zora doğru 2 oktav aralığında inici ve çıkıcı olmak üzere majör ve minör diziler, bu diziler içerisinde 2 liden başlayarak 7 liye kadar olan aralıklarda aralık çalışması ve hem majör hem minor diziler içerisinde 2 oktav aralığında çevrimli arpej çalışmaları yapılmıştır. Çalışmalar 5 diyez ve 5 bemol alan majör ve minor dizilerle sınırlandırılmış olup öğrencilerin sınıf seviyesi göz önünde tutularak 10 haftalık süreçte her bir öğrenci ile çalışılmıştır. Bu süreçte kontrol grubu için de dizi aralık ve arpej çalışmaları Taffanel Gaubert ve Gariboldi nin etüt kitaplarından seçilerek öğrencilere uygulanmıştır. Ders dışı çalışma sürecinde ise her iki gruba verilen etütleri çalışmaları gerektiği belirtilmiş ve bu uygulamada her bir deney grubu öğrencisi araştırmacı tarafından denetlenmiştir. 10 haftalık sürecin bitiminde son test olarak motivasyon tutum ve görev performansı ölçeği tekrar uygulanmıştır. Elde edilen veriler ilk ve son haliyle analiz edilerek karşılaştırılmıştır.

Veri Toplama Aracı

Bu başlık altında, araştırma deney gruplarını test etmek için motivasyon ve tutum, görev performansı ölçeğinden elde edilen verilerin analizinde kullanılan tekniklere, araştırma ve sürecinin planlanmasına yer verilmiştir.

Motivasyon ve Tutum, Görev Performansı Ölçekleri

Gardner (1985) tarafından geliştirilen Motivasyon ve Tutum Ölçeğinin (Attitude and Motivation Test Battery - AMTB) Doğan (2009) tarafından Türkçe adaptasyonu gerçekleştirilmiştir. Doğan (2009) tarafından Türkçe adaptasyonu yapılan ve dört alt-boyuttan oluşan bu ölçeği Karakış (2014)'ta doğrulayıcı faktör analizine tabi tutmuş ve modelin uyum indekslerinin yeterli olduğunu tespit etmiştir. 34 maddeden oluşan ölçekte her bir madde beşli Likert tipi değerlendirme sistemine sahiptir. Her bir madde ile ilgili olarak “Hiç Katılmıyorum”, “Az Katılıyorum”, “Kısmen Katılıyorum”, “Çok Katılıyorum” ve “Tamamen Katılıyorum” seçeneklerinden oluşmaktadır (Doğan, 2009).

Görev performansını belirlemek amacıyla William ve Anderson (1991) tarafından geliştirilen, Özdemir (2012) tarafından uyarlanan “Görev Performansı Ölçeği” kullanılmıştır. Yedi maddeden oluşan bu ölçekte her bir madde beşli Likert tipi değerlendirme sistemine sahiptir. Araştırma, her bir madde ile ilgili olarak “Hiç Katılmıyorum”, “Az Katılıyorum”, “Orta Düzeyde Katılıyorum”, “Çok Katılıyorum” ve “Tamamen Katılıyorum” seçeneklerinden oluşmaktadır (Özdemir, 2013). 34 maddeden oluşan motivasyon tutum ölçeği 3 uzman görüşü alınarak çalgı eğitimine uyarlanmıştır. Bu süreçte ölçek maddelerindeki ifadelerin anlaşılabilirliği bu 3 uzmanla kontrol edilerek pilot uygulama yapılmıştır. Bu bağlamda ölçeklerin bu araştırma için güvenilirliğini sağlamak amacıyla deney-kontrol grubu dışında 70 öğrenci üzerinde uygulanmıştır. Her iki ölçeğin pilot uygulaması sonucunda ölçeklerin güvenilirlik katsayısını düşürmesi sebebiyle motivasyon ve tutum ölçeğinin 20 ve 21, görev performansı ölçeğininse 6 ve 7. soruları çıkarılmıştır. Yapılan analizler sonucunda ölçeklerin iç tutarlık katsayıları (cronbach alfa) motivasyon ve tutum ölçeği için $\alpha=.96$, görev performansı ölçeği için $\alpha=.90$ olarak hesaplanmıştır. Araştırmada kullanılan motivasyon tutum ve görev performansı ölçeklerinin yapısal geçerliliğini belirlemek amacıyla açımlayıcı faktör analizi (AFA) uygulanmıştır. Motivasyon tutum ölçeğine ilişkin açımlayıcı faktör analizi sonucunda 32 madde için özdeğeri 1'in üzerinde tek alt boyutun toplam varsyanı açıklama oranı %59.03'dür. Yapılan açımlayıcı faktör analizi sonuçlarına göre orijinal ölçeğin dört boyutlu yapısı bu çalışmada tek boyut olarak doğrulanmış ve ölçeğin yapı

geçerliliğine sahip olduğu görülmüştür. Görev performansı ölçeğine ilişkin açımlayıcı faktör analizi sonucunda 5 madde için özdeğeri 1'in üzerinde tek alt boyutun toplam varsyanı açıklama oranı %68.07'dir. Yapılan açımlayıcı faktör analizi sonuçlarına göre orijinal ölçeğin tek boyutlu yapısı bu çalışmada da doğrulanmış ve ölçeğin yapı geçerliliğine sahip olduğu görülmüştür.

Verilerin Çözümlemesi

Elde edilen verilerin değerlendirilmesinde nicel veri analiz yöntemleri kullanılmıştır. Araştırmadan elde edilen nicel verilerin çözümlemesi ve yorumlanmasında takip edilen aşamalar ve bu aşamalar sonucunda bulguların biçimlendirilmesi, alt problem sırasına göre verilmiştir. Verilerin çözümlemesinde SPSS programından yararlanılmıştır. Verilerinin analizi için uygun istatistiksel yöntem olarak deney ve kontrol gruplarının ön test ve son test puanlamaları t testi kullanılarak belirlenmiştir. Elde edilen sonuçların yorumlanmasında anlamlılık düzeyi $p < ,05$ olarak kabul edilmiştir.

Bulgular ve Yorumlar

Bu bölümde verilerin analizi sonucunda elde edilen bulgular, tablolar halinde sunulmuş ve yorumlanmıştır.

Birinci Alt probleme İlişkin Bulgular

Tablo 1.

Çalışma Grubunda Bulunan Öğrencilerin Motivasyon ve Tutum Düzeylerinin Zihinsel Çalışma Yapma Durumlarına Göre Bağımsız t-Testi Sonuçları

Motivasyon Tutum		N	X	t	P	S.S.
Deney	Öntest	11	3,0653			
	Sontest	11	3,3449	-2,360	,044	,40213
Kontrol	Öntest	11	3,1903			
	Sontest	11	3,1193	,434	,673	,54236

$p > ,05$

Tablo 1'de görüldüğü gibi çalışma grubundaki bireylerin motivasyon tutum ölçeğinden aldıkları ön test ve son test toplam puanları öğrencilerin zihinsel çalışmayı aktif kullanmaları açısından deney grubunda anlamlı bir farklılık göstermektedir ($P: ,044 < ,05$). Kontrol grubu verileri incelendiğinde ise anlamlı bir fark olmadığı görülmektedir. Grupların ortalama değerlerine bakıldığında ise deney grubunda ön test son test verileri arasında belirgin bir artış yaşanırken

kontrol grubunda düşüş görülmektedir (Deney X: 3,0653-3,3449-Kontrol X: 3,1903-3,1193). Bu bulgulara göre öğrencilerin zihinsel çalışmayı aktif kullanmalarının motivasyon tutum üzerinde anlamlı bir etkiye sahip olduğu söylenebilir.

3.2. İkinci Alt probleme İlişkin Bulgular

Tablo 2.

Çalışma Grubunda Bulunan Öğrencilerin Görev Performansı Düzeylerinin Zihinsel Çalışma Yapma Durumlarına Göre Bağımsız t-Testi Sonuçları

Görev Performansı		N	X	t	P	S.S.
Deney	Öntest	11	3,8182			
	Sontest	11	4,3636	-3,118	,011	,58028
Kontrol	Öntest	11	3,8182			
	Sontest	11	3,7636	,132	,898	1 ,37140

p>.05

Tablo 2’de görüldüğü gibi çalışma grubundaki bireylerin görev performansı ölçeğinden aldıkları ön test ve son test toplam puanları öğrencilerin zihinsel çalışmayı aktif kullanmaları açısından deney grubunda anlamlı bir farklılık göstermektedir (P: ,011<.05). Kontrol grubu verileri incelendiğinde ise anlamlı bir fark olmadığı görülmektedir. Grupların ortalama değerlerine bakıldığında ise deney grubunda ön test son test verileri arasında belirgin bir artış yaşanırken kontrol grubunda azalma ortaya çıktığı görülmektedir (Deney X: 3,8182-4,3636-Kontrol X: 3,8182-3,7636). Bu bulgulara göre öğrencilerin zihinsel çalışmayı aktif kullanmalarının görev performansı üzerinde anlamlı bir etkiye sahip olduğu söylenebilir.

Sonuç

Araştırma bireysel çalgı flüt eğitimi alan öğrencilerin ders içi ve ders dışı çalışmalarında zihinsel çalışmayı aktif şekilde kullanmaları ile motivasyon-tutum ve görev performansı eğilimlerinin gelişimini belirlemek amacıyla yapılmıştır. Çalışmada deney ve kontrol öğrenci grupları oluşturularak toplam 22 öğrenci ile deneysel çalışma yapılmıştır. Çalışma sürecinde 11 kişiden oluşan deney grubu öğrencilerinin her birine seviyeye uygun olarak zihinsel anlamda çalışacakları dizi, aralık ve arpej çalışmaları yaptırılmıştır. Hem ders içinde hem de ders dışı çalışmalarında bu etütler araştırmaya uygun şekilde kullanılmıştır. Bu süreç ders içi çalışmalarda araştırmacıyla beraber yürütülmüş, ders dışı çalışmalarda ise araştırmacı tarafından denetlenmiştir. Aynı süreç içerisinde kontrol grubu öğrencilerinin ders içi ve ders dışı çalışmalarına zihinsel çalışma açısından herhangi bir müdahalede bulunulmamıştır. Kontrol

grubu için dizi, aralık ve arpej çalışmaları seviyelerine uygun olarak belirlenen etütler ile çalışılmıştır. Bu etütler için Gariboldi ve Taffanel Gaubert flüt eğitim kitaplarından faydalanılmıştır. 10 haftalık bu süreçte deney grubu öğrencilerinin her birinin çalışma süreci içerisinde uygulamalar dikkatle denetlenmiştir. Bu süreç başlamadan motivasyon tutum ve görev performansı ölçekleri ön test olarak öğrencilere uygulanmıştır. 10. haftanın bitiminde son test olarak tekrar aynı ölçekler öğrencilere uygulanarak çalışmanın uygulama aşaması sonlandırılmıştır. Bu doğrultuda veriler deney ve kontrol gruplarının kendi içerisinde karşılaştırmalı olarak analiz edilmiş ve sonuçlara ulaşılmıştır. Bu bağlamda deney grubundaki öğrencilerin motivasyon tutum açısından zihinsel çalışmayı aktif olarak kullanmaları sonucu uygulanan ölçekte anlamlı bir farklılık ortaya çıkmıştır. Hem motivasyon hem de tutum açısından uygulanan ölçekte deney grubu öğrencilerinin ön test son test ortalama puanları karşılaştırıldığında belirgin bir artış olduğu görülmektedir. Yine deney grubundaki öğrencilerin derse ve çalgılarına karşı görev performansı açısından zihinsel çalışma yapmayı aktif olarak kullanmaları sonucu anlamlı bir farklılık ortaya çıkmıştır. Deney grubu öğrencilerinin ön test son test ortalama puanları karşılaştırıldığında belirgin bir artış olduğu görülmektedir. Ön test uygulanan deney grubu öğrencilerinin görev performansı ölçeği düzenli ve aktif zihinsel çalışma yapılarak geçirilen 10 haftalık sürecin ardından son test olarak yeniden verdikleri cevaplarda kayda değer bir yükselme görülmektedir. Bu durumun derse ve çalgıya karşı görev performansı açısından öğrenciler üzerinde belirgin şekilde ortaya çıktığı görülmüştür.

Her iki ölçeğin ön test son test verileri deney ve kontrol gruplarının kendi içerisinde karşılaştırılmasıyla elde edilen veriler bireysel çalgı flüt eğitiminde ders içi ve ders dışı çalışmalarda zihinsel çalışma yapmanın aktif olarak kullanılmasının motivasyon tutum ve görev performansı üzerinde pozitif yönde etkisinin olduğunu göstermiştir.

Tartışma

Sungurtekin (2010) “Motivasyon ve Çalgı Eğitimindeki Yeri” isimli çalışmasında; motivasyonu genel olarak tanımlayarak, çalgı eğitiminde motivasyonun üniversitede çalgı eğitimi alan öğrencilere eğitimci-öğrenci rolüne ilişkin görüş ve araştırma sonuçlarına değinerek önerilere yer vermiştir. Bu açıdan motivasyonun bireylerin gelişim süreçlerinde etkili ve yararlı olduğu, bununla birlikte çalgı eğitimi sürecinde başarı sağlama yolunda önemli bir yere sahip olduğu

belirtilmiştir. Sever ve Çilden (2012) “Çalgısal Belleğin Geliştirilmesinde Zihinsel Hazırlık Çalışmalarının Rolü” isimli çalışmasında zihinsel eğitimin; keman eğitimi alan öğrencilerin çalgısal bellek düzeyleri üzerindeki etkisi incelenmiştir. Araştırma tekrarlamalı ölçümler modeli kullanılarak keman eğitimi alan 25 öğrenci ile yürütülmüştür. Araştırma sonucunda zihinsel çalışmaların öğrenci çalgısal bellek düzeylerinde büyük ölçüde artış sağladığı saptanmıştır. Okay (2015) “Çalgı Eğitiminde Mental Pratik” isimli çalışmasında mental pratik ve motor becerileri de kapsayan süreçleri zihinsel olarak ortaya çıkarmanın önemini anlatmıştır. Araştırma da mental pratik uygulamaları genel bir bakış açısıyla değerlendirilmiştir. Konuyla ilgili olarak zihinsel anlamda araştırmacıların ve müzisyenlerin tutum ve bakış açısı, müzikal performanstaki uygulama alanı konularına değinilmiştir. Deneysel çalışmalarında ortaya koyduğu gibi çalışma sonucunda daha etkili bir müzikal performans için fiziksel pratiklerin mental pratikle birleştirilmesi önerilmektedir. Şendurur (2001) “Keman Eğitimi Dersine Etkili Hazırlanma Süreci” isimli çalışmasında, keman eğitimi dersine hazırlanma aşamasında öğrencilerin bireysel çalışma süreçlerini en etkili biçimde nasıl değerlendirmeleri gerektiği incelenmiştir. Konuyla ilgili çalışmaya yararlı olacağı düşüncesiyle bazı önerilerde bulunulmuştur. Keman eğitimi dersinde hedeflenen amaçlara ulaşmak için, çalışmaya istekli olmak ve zihinsel olarak çalışma ile kendini tam anlamıyla motive edebilmek gibi durumların bir öğrencide mevcut olması gerektiği düşünülmektedir. Müzik eğitimi sürecinde zihinsel çalışma yapmanın geliştirilmesine ve uygulanmasına yönelik olarak yapılmış olan araştırmalarda; bu öğretiminin müzik eğitimi alan öğrencilerde çalgılarına ve çalgı derslerine yönelik tutumlarının olumlu yönde farklılaştığı, zihinsel çalışma eğitiminin öğrenciler tarafından yeterli düzeyde uygulanmasıyla bu sürecin öğrencilerin ders başarısı ve çalgılarına karşı olan motivasyonlarında etkili olduğu, bu anlamda geliştirilen programlı eğitimlerin öğrencilerde duyuşsal ve devinişsel davranış düzeylerini olumlu yönde geliştirdiği görülmektedir. Bu bağlamda çalgı eğitiminin her alanında zihinsel çalışmayı aktif şekilde kullanmanın öğrenciler açısından hem başarı durumlarının hem de kişisel özellik ve davranışlarının geliştirilmesi anlamında önem arz ettiği anlaşılmaktadır. Öğrencilerin çalgı ve bireysel çalgı dersi açısından tutumları, motivasyonları, sorumluluk ve performans gelişimleri zihinsel becerilerinin ve hafızalarının gelişimiyle paralel olarak ilerleme gösterdiği yine yukarıda ki çalışmaların sonuçlarıyla bu çalışmayı desteklemektedir. Bu sonuçlardan yola çıkarak yapılan çalışmanın yukarıdaki çalışmaların elde edilen sonuçlarıyla paralellik gösterdiği söylenebilir. Bunun yanı sıra öğrencilerin bireysel çalışmalarında zihinsel çalışmalarını geliştirebilmeleri

konusunda bilgi ve deneyim kazanmaları için çalgı eğitimcilerine de büyük sorumluluk düşmektedir. Eğitimcilerin öncelikli amacı, öğrencilerinin programlı çalışmalarını, istek, arzu, motivasyon, bireysel davranışlarını ve bu süreç içerisinde zihinsel çalışmalarını geliştirmek olmalıdır.

Öneriler

1. Daha uzun bir çalışma sürecinde daha büyük bir örneklem grubuyla uygulama yapmak çalışmayı daha anlamlı kılabilir.
2. Öğrencilerin ders ve çalgılarına karşı motivasyon tutum ve performansları açısından gelişim sağlamlarının bu tür farklı çalışmalarla giderilebileceği düşünülebilir.
3. Eğitimciler tarafından verilen bireysel çalgı derslerinin ders programları geliştirilmeli, öğretim yöntemlerine ve uygulamalara daha fazla önem verilmelidir.
4. Eğitimciler öğrencilerini farklı bireyler olarak görmeli, geliştirici ve anlayışlı yaklaşımlar göstermelidir.
5. Bireysel çalgı eğitimine yönelik öğrencilerin ve eğitimcilerin faydalanabileceği kaynakların ve nitelikli araştırmaların yapılması önerilmektedir.
6. Bireysel çalgı dersleri, içerik ve yöntem olarak çok yönlü hale getirilip zenginleştirilmelidir.
7. Üniversite öğrencilerine ders ve çalgı kapsamında kişisel davranışları ele alınarak yapılacak çalışmalara önem verilmelidir.
8. Öğrencilerin ders içi ve ders dışı çalışmalarında performans, tutum ve motivasyon gelişimini sağlayacak çalışmalara önem verilmelidir.
9. Bireysel çalgı eğitimcilerinin öğrencilerin motivasyonlarını üst seviyede tutarak kendilerini devamlı geliştirmeleri önerilmektedir.
10. Eğitimcilerin çalgı eğitimi süreci gelişimi açısından öğrencilerinin istedik müziksel davranışlara ulaşmalarını sağlamak öncelikli hedefleri olmalıdır.

11. Çalgı eğitimi öğretim programları içerisine zihinsel çalışma konu alanı olarak eklenmelidir.

Kaynakça

Acar, K. (2013). *Futbol eğitimi alan çocuklarda problem çözme becerilerinin ve fonksiyonel olmayan tutumların incelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi, Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı, Konya.

Açıkgöz, K. Ü., (1996). *Etkili öğrenme ve öğretme*. İzmir: Kanyılmaz Matbaası.

Altun, Z. D. (2018). Türk ve yabancı müzik kitaplarında yer alan batı müzik teorisine ait geçici değiştirici işaretler terminolojisi üzerine bir inceleme. *Turkish Studies, Volume 13/4, Winter 2018, p.475-498, ISSN: 1308-2140, Ankara.*

Akert, R. M. Aronson, E. ve Wilson, T. D. (2012). *Sosyal Psikoloji*. (Çev. Gündüz, O.) Kaknüs Yayınları: İstanbul.

Balım, A. G., Evrekli, E. ve Aydın, G. (2006). Zihin haritalama tekniğinin fen ve teknoloji öğretimindeki yeri. *Avrupa Birliği ile Bütünleşme Sürecinde İlköğretim Eğitimi Sempozyumu'nda sunulmuş bildiri, TAKEV Özel İ.Ö.O, İzmir.*

Barry, N. (1992). The effects of practice strategies, individual differences in cognitive style and gender upon technical accuracy and musicality of student instrumental performance. *Psychology of Music, 20, 112–123.*

Başaran, İ. E. (1991). *Örgütsel davranış: İnsanın üretim gücü*. Ankara: Gül.

Borman, W. C. ve Motowidlo, S. J. (1997). Task performance and cotextual performance. *The Meaning for Personel Selection Research. Human Performance, 10(2), 99-109.*

Cüceloğlu, D. (1996). “İnsan ve davranışı psikolojinin temel kavramları”, Remzi Kitapevi, İstanbul.

Çilden, Ş. (2001). Müzik, çocuk gelişimi ve öğrenme. *G.Ü. Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi, Cilt 21, Sayı 1.*

Demirel, Ö., Erdem, E., Koç, F., Köksal, N. ve Şendoğdu, M. C. (2002). Beyin temelli öğrenmenin yabancı dil öğretiminde yeri. *M.Ü. Atatürk Eğitim Fakültesi Eğitim Bilimleri Dergisi, 15, 123-136.*

Dizdar, A. (2009). *Çalışanların içsel motivasyon algısı ve konuyla ilgili bir uygulama*. Yüksek Lisans Tezi, Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.

Doğan, Ö. (2009). *İngilizce hazırlık okuyan öğrencilerin motivasyon düzeyleri*. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Osmangazi Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Eskişehir.

Dündar, M. (2003). Müzik öğretmeni yetiştirmede alanda eğitim. *Gazi Üniversitesi Fakültesi Dergisi*. 21, (1), 1-8.

Fındıkçı, İ. (1999). *İnsan kaynakları yönetimi*. İstanbul: Alfa.

Freymuth, M. S. (1999). Mental practice and imagery for musicians. *Saint Louis, USA: MMB Music Inc.*

Gardner, R. C. (1985). Social psychology and second language learning. *The Role of Attitudes and Motivation*. London: Edward Arnold.

Gökbudak, Z. S. (2003). Etkili bir piyano eğitimi ve öğretimi için ailenin rolü. *Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, (9), 559-574.

Jay, R. (2000). Build a great team choose the right people for the right roles. *London: Prentice Hall*.

Karasar, N. (2008). *Bilimsel araştırma yöntemi*. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.

Karasar, N. (2009). *Bilimsel araştırma yöntemi*. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.

Koçel, T. (2011). *İşletme yöneticiliği*. İstanbul: Beta.

Okay, H. H. (2015). Çalgı eğitiminde mental pratik. *Uluslararası Eğitim Bilimleri Dergisi, The Journal of International Education Science Yıl: 2, Sayı: 3, s. 157-167*.

Özdemir, A. (2013). Öğretim elemanlarının kullandıkları güç kaynakları ile öğretmen adaylarının örgütsel özdeşleşmeleri arasındaki ilişki. *Gazi Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 33(2), 269-291.

Özen, N. (2004). Çalgı eğitiminde yararlanılan müzik eğitimi yöntemleri. *Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi, Cilt 24, Sayı2, 57-63*

Özmenteş, S. (2008). Çalgı eğitiminde özdüzenlemeli öğrenme taktikleri. *İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi Cilt: 9, Sayı:16, 157-175*.

Özsoy, P. (2014). *İlkokul öğretmenlerinin iç motivasyon ve görev performanslarının il eğitim denetmenlerinin uyguladıkları denetim yaklaşımları açısından incelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi, Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.

Pancaroglu, Ş. (2006) Mental practice. *American Harp Journal, Summer, 58-59*.

Rosenthal, R. K. (1984). The relative effects of guided model, model only, guide only and practice only treatments on the accuracy of advanced instrumentalists musical performance. *Journal of Research in Music Education*, 32, 265–273.

Schleuter, S. (1997). *A sound approach to teaching instrumentalists*. New York: Schirmer Books.

Senemoğlu, N. (2007). *Gelişim öğrenme ve öğretme*. Ankara: Gönül Yayıncılık.

Sever, G. ve Çilden, Ş. (2012). Çalgısal belleğin geliştirilmesinde zihinsel hazırlık çalışmalarının rolü. *Balıkesir Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, Cilt: 15 - Sayı: 28.

Sever, G. (2011). *Zihinsel hazırlık çalışmalarının keman performansına etkisi*. Doktora Tezi, Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Güzel Sanatlar Eğitimi Anabilim Dalı, Müzik Öğretmenliği Bilim Dalı, Ankara.

Sungurtekin, M. (2010). Motivasyon ve çalgı eğitimindeki yeri. *e-Journal of New World Sciences Academy, Fine Arts*, D0009, 5, (1), 28-34.

Şen, E. ve Çoban, S. (2018). Zihin haritası tekniğinin keman eğitimi derslerinde kullanımının öğrencilerin bilişsel, devinişsel becerilerine ve tutumlarına etkisi. *Eğitim ve Bilim 2018*, Cilt 43, Sayı 194, 285-310.

Şendurur, Y. (2001). Eğitiminde etkili öğrenme - öğretme yöntemleri. *Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi Cilt 21, Sayı 3*, 145-155.

Şendurur, Y. (2001). Keman eğitimi dersine etkili hazırlanma süreci. *Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi, Cilt 21, Sayı 2*, 161-168.

Tınaz, P. (2005). *Çalışma yaşamından örnek olaylar*. İstanbul: Beta.

Uçan, A. (2001). *Keman eğitimi için özgün parçalar*. Ankara: Yurtrenkleri Yayınevi.

Uluorta, N. ve Atabek, E. (2003). Beyin eğitimi ve fen bilgisi laboratuvar öğretimindeki yeri. *Sakarya Üni. Eğitim Fakültesi Dergisi*, 6, 295-304.

Wagner, M. J. (1975). The effect of a practice report on practice time and musical performance, in c.k. madsen, c.a. prickett (ed.) applications of research in music behavior. *Alabama University Press*. 125–130.

Weidenbach, V.G. (1996). *The Influence of self-regulation on instrumental practice*. Unpublished Doctoral Dissertation, The University of Adelaide. South Australia.

Weinstein, C. E. ve Mayer, R. E. (1986). The teaching of learning strategies. *M. C. Wittrock (Ed.), Handbook of research on teaching*, New York: Macmillan, (3), (315-327).

William, L. J. ve Anderson S. E. (1991). Job satisfaction and organizational commitment as predictors of organizational citizenship behaviors. *Journal of Management*, (17), 601-617.

Wolfe, D. E. (1984). Improve practice with motivational contracts. *Music Educators Journal*. 74, (1),34-41.

Yıldırım, A. ve Şimşek, H. (2005). *Sosyal bilimlerde nitel araştırma yöntemleri*. Ankara: Seçkin Yayıncılık.

Yıldırım, A. ve Şimşek, H. (2006). *Sosyal bilimlerde nitel araştırma yöntemleri*. Ankara: Seçkin Yayıncılık.

Extended Abstract

Introduction

Music, which connects emotions and thoughts, is accepted as a whole in the process of learning and development and comes to the fore with educational factors. The training of a musical instrument suitable for the individual will become a situation where the individual's mental and motor skills can be combined to effectively understand and play the technical characteristics of the instrument. The importance of talent and personality for the student will come to the fore with effective and efficient learning methods. In order to use the individual work process, to work very hard and most importantly to work fully mentally, it is necessary to be ready to work in physical and spiritual ways. Mental work in flute education aims to develop instrumental training and music skills to meet these expectations. It comes as an effective teaching method in the process of transferring students' music to cognitive and mental behaviors as a whole. When these two skills are used together, unlike the memorization system, mental progress will reveal the desired process through mental studies which will be planned. In this respect, the process of creating motivation, attitude and effective performance in instrument education has great importance in terms of mental practices. Therefore, it is thought that the motivation, attitude and task performance of the students who receive flute training can be reached at the targeted level. This will prevent many problems from occurring and will advance the development process. Thus, the effectiveness of flute training through mental studies will be revealed. With individual instrumental flute education, students' ability to control music perception, music life, motivations, attitudes and task performance situations against the course should be developed and this process should be continued. In this way, a healthy education process and an important step in the

education of individuals will be taken. With this important step, it is thought that the students will improve their motivation, attitudes and task performances during the flute training process.

Importance of the Study

Systematic planning and implementation of mental work will ensure the achievement of goals for instrumental education. Students' patience and systematic mental training will improve these skills every day and allow them to use their instruments more easily in their work processes. With the development of the ability to solve the right note and learn to play with the right rhythm, students can develop their repertoire more easily by analyzing and reach their target steps easily during the flute education process. Thus, many problems will be prevented by the access of flute students to the targeted motivation level, attitudes and task performances. Therefore, it is thought that this situation brings the development process of the students to an advanced level and reveals the effectiveness of flute education.

Aim of the Study

Purpose of the research; flute students who continue their education in music departments, motivation is to reveal the effects on attitude and task performance with effective mental work practices.

Methods

Experimental method was used in the research and "pre-test-post test" was preferred. Study Nevşehir Hacı Bektaş Veli University Faculty of Fine Arts Department of Music and Performing Arts was performed with individual instrumental flute students. The study was conducted with a total of 22 students, including experiment and control groups. In the research, after the literature review, the experimental process was passed. Experimental and control groups were formed at the beginning of this process. Following this formation, studies were carried out in which the students will continue in accordance with their level within the 10-week education process. In this context, it has been determined that students should work mentally in terms of their level. For each student in the experimental group, range, sequence and arpeggio studies were included in the mental training process. In this process, the control group worked together with the study

books that correspond to the same level of study as the students. In this respect, Taffanel Gaubert and Gariboldi flute study books were used. The motivation attitude and task performance scale, which were provided reliability before experimental work, were applied to both groups as a preliminary test. After the pre-test, a 10-week training period was applied. During this period, no intervention was made to the control group students in the sense of mental work. In the course of study outside the classroom, it was stated that both groups should study the studies given and in this application the student of each experiment group was supervised by the researcher. At the end of the 10-week training period, the motivation attitude and task performance scale was re-applied as the post-test. The obtained data were compared and analyzed by the first and last case.

Results

The data obtained by comparing the pre-test and post-test data of the experimental and control groups were found to have a positive effect on the use of mental work in individual instrument of flute education.